

Extrémní radiace: „druhý Černobyl“ objevený v USA

 lipovylisť.cz/wordpress/extremni-radiace-druhy-cernobyl-objeveny-v-usa

David Z Moravy

4. září 2024

Ukázalo se, že oblíbenou rekreační oblastí mezi turisty je spontánní pohřebiště radioaktivního plutonia.

V těchto místech u města Los Alamos se rok co rok klidně prochází, jezdí na kole a na internetu zanechávají radostné recenze o tom, jak je tu krásně. Je třeba říci, že legendární Robert Oppenheimer, „otec atomové bomby“, s tím zcela souhlasil. Nedaleko, v okolí Albuquerque, měl kdysi ranč. A byl to on, kdo doporučil zřídit zde laboratoř pro vývoj jaderných zbraní, mezi přírodní nádherou Nového Mexika.

Zalesněná oblast v americkém Los Alamos, kde turisté rádi relaxují.
Foto © [energy.gov](https://www.energy.gov)

Los Alamos National Laboratory byla založena v roce 1943 a o dva roky později, 16. července 1945, se nad nedalekým testovacím místem Alamogordo vznesla první jaderná „houba“ v historii Země: plutonium „Gadget“ s výtěžkem 25 kilotun v TNT byl explodovaný ekvivalent.

Exploze jaderné bomby Gadget 16. července 1945. Foto © [Wikipedie](#)

Následně Spojené státy provedly své jaderné testy na testovacím místě v Nevadě a na ostrovech v Tichém oceánu, ale v Los Alamos si nejen lidé, ale i samotná Země stále pamatují „Projekt Manhattan“. Nachází se zde kaňon, ke kterému se navždy váže název Acid Canyon. Laboratoř v Los Alamos tam vyhodila vše, co použila při svém vývoji: tritium, plutonium, cesium, stroncium, americium, spolu s chloristany, chrómem, niklem a tak dále a tak dále. Více než 500 tisíc metrů krychlových odpadu. To vše bylo následně objeveno v

místních podzemních vodách. A tyto vody tečou také například směrem k těm studnám, kde sousední město Santa Fe získává 40 % pitné vody.

V roce 2018 zveřejnilo americké ministerstvo energetiky zprávu, ze které vyplývá, že dnes místní obyvatelé dostávají v okolí laboratoře Los Alamos zcela zanedbatelné dávky záření: maximálně 3,5 milirému, což je několikanásobně nižší než maximální přípustná norma.

A nedávno, na jaře 2024, vyšlo najevo, že Los Alamos hodlá zahájit výrobu nových plutoniových jader pro národní jaderný arzenál.

Poté se biofyzik Michael Ketterer, profesor na Northern Arizona University, vydal na procházku do přírody poblíž laboratoře. Přirozeně se tam přijel nejen pokochat krásou, ale také nasbírat celou sadu vzorků vody, půdy, sedimentů a vegetace. Sestavil prezentaci, ve které podrobně vysvětlil a ukázal, jak tyto vzorky zkoumal a co v nich našel

A našel plutonium-239 a plutonium-240 v množství až 86 pikokurů na litr vody. To je maximálně 50 pikokurů na litr. Vědec porovnal čtyři vzorky vody a u všech našel přebytek. V některých půdních vzorcích a sedimentech bylo nalezeno poměrně hodně plutonia. Zajímavé je, že u rostlin je zaznamenáno poměrně málo, čili příroda se všemožně snaží nešířit zlo.

Vzorky vody odebrané z oblasti Acid Canyon poblíž Los Alamos National Laboratory. Foto © nukewatch.org

Profesor oznámil, že je zděšen a že za mnoho desetiletí své vědecké práce to viděl poprvé. Odebrané vzorky dokonce porovnal se vzorky z Černobylu a ze španělského Palomares, kde v roce 1966 havaroval bombardér B-52G se čtyřmi termonukleárními pumami na palubě.

Podle vědce to nutně neznamena, že by od nynějška žádný člověk neměl vkročit do Acid Canyonu a celého okolí Los Alamos, ale vyzývá místní obyvatele, aby „přemýšleli o tom, kde žijí“ a vládu USA, aby vzala na vědomí, že množství objevil, že plutonium je stokrát a tisíckrát vyšší, než lze s jistotou připsat následkům radioaktivního spadu. To znamená, že to jsou důsledky nejen a ani ne tak testování, ale spíše vývoje jaderných zbraní.

